

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

ကိုယ်ပျောက်မှင်စာ

အောင်မြတ်သာနှင့် ကိုယ်ပျောက်မှ င်စာ

အောင်မြတ်သာတို့ ဆရာတပည့်တွေ ကေသလာတောင်ကနေ ထွက်လာခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း ကိုယ်ပျောက်ပဝါကို ယူသွားခဲ့တဲ့ မှ င်စာနေထိုင်ရာ ထုံးကျောက်တောင်ရှိရာ ဘက်ကို ခြေဦးလှည့်ခဲ့ကြတယ်။

ထုံးကျောက်တောင်ဆိုတာက အလွန်မတ်စောက်ပြီး မြင့်မားတဲ့အတွက် ဘယ်သူမှ အပေါ်ကို မရောက်ဖူးကြဘူး။ ဒေသခံတွေရဲ့ ပြောစကားအရ ထုံးကျောက်တောင်မှာ မှ င်စာသိုက်ရှိတယ်လို့ ကြားသိခဲ့ရတယ်။ မှ င်စာ သေးသေးလေးတွေက လပြည့်လကွယ်နေ့တွေ ဆိုရင် ထုံးကျောက်တောင်ပေါ်ကနေ တန်းစီပြီး ဆင်း လာပြီး တောင်ခြေမှာ ခုန်ပေါက်ဆော့ကစား တတ်တယ်လို့ လည်း ပြောစမှတ် ရှိခဲ့ကြတယ်။

အောင်မြတ်သာတို့ ထုံးကျောက်တောင်ခြေနားကို ရောက်တော့ ညနေစောင်းနေပြီမို့ ထင်းခုတ်သမားတွေ ဆောက်ထားတဲ့ ဝါးတဲလေးမှာ ညအိပ်အခြေပြု ခဲ့ကြတယ်။

မနက် အာရုံတက်ချိန်မှာ တော့ အောင်မြတ်သာက

"သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရ ထစမ်း ငါတို့ အနားမှာ မှ င်စာနှစ်ကောင် ရောက်နေပြီ "

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရ ကပျာကယာ လူးလဲထလိုက်ပြီး

"ဆရာစကားအရ ဆိုရင် ဒီကောင်တွေ ကျွန်တော်တို့ ကို စုံစမ်းဖို့ ရောက်နေတာ ဖြစ်မယ် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဆရာ"

"လောလောဆယ် ဒီနှစ်ကောင်ကို အရင်ဖမ်းပြီး သူတို့ အခြေအနေ ကို မေးရမှာ ပဲ တောက်ရက ဟောဒီအင်းစမကို ကိုင်ပြီး တဲရဲ့ အနောက် ဘက်က မာလကာပင်အောက်မှာ စောင့်နေ သက်ခိုင်က တဲအရှေ့ ဘက်မှာ ရှိတဲ့ မြေပြင်မှာ အချုပ်အင်း ဆွဲပြီးစောင့်နေ တောက်ရဘက် ကနေ ပြေးလာတဲ့ မှ င်စာနှစ်ကောင် ဒီအချုပ်အင်းထဲ ရောက်ရင်ရပြီ "

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် သက်ခိုင်နဲ့ တောက်ရက တဲပေါ်က နေ အသာဆင်းပြီး နေရာယူလိုက်ကြတယ်။

တောက်ရက တဲအနောက်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ မာလကာပင်အောက်မှာ ထိုင်စောင့်နေတဲ့ အချိန် မာလကာပင်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိတဲ့ ကနစိုးပ င်ရဲ့ အကိုင်းက လေမတိုက်ပဲ အလိုလို လှုပ်ယမ်းလာတာကို မြင်လိုက်ရ တယ်။

တောက်ရက လှုပ်နေတဲ့ သစ်ကိုင်းကို စူးစိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တော့ သစ်ကိုင်းပေါ်မှာ တွဲလဲခိုပြီး ဆော့ကစားနေတဲ့ တစ် တောင်လောက် အရွယ်အစားရှိတဲ့ မှ င်စာနှစ်ကောင်ကို မြင်လိုက်ရ တယ်။

ဆံပင်တွေက ကျောလယ်လောက် ရှည်ကျနေပြီး ပြူးကျယ်ကျယ် မျက်လုံးတွေနဲ့ မှ င်စာနှစ်ကောင်က တောက်ရကို သတိမထားမိပဲ ဆော့ ကစားနေပြီးမှ

"ငပြူး ဟိုတဲကလူတွေကို သွားခြောက်ကြမလား သူတို့ ကငါတို့ ကို တွေ့ရင် လန့်ပြီး ပြေးတဲ့ ပုံကို ကြည့်ချင်သေးတယ်"

"ဟေ့ကောင်ဆံ့ရှည် ငါတို့ အလုပ်က ဒီတောင်နားကို ရောက်လာတဲ့ သူတွေရဲ့ အခြေအနေကို စုံစမ်းဖို့ လာတာ အခုလို ဆော့နေတာတောင် အရှင်သိရင် အပြစ်ပေး ခံရမှာ နော်"

"သူမသိပါဘူးကွာ ငါတို့ လည်း ဒီလိုမခြောက်လှန့်ရတာ ကြာနေပြီ မဟုတ်လား လာပါကွာ သွားခြောက်ရအောင်"

မှ င်စာနှစ်ကောင်က အောင်မြတ်သာတို့ ကို ခြောက်လှန့်ဖို့ အချင်းချင်းပြောပြီး ကနစိုးပင်ပေါ်က ခုန်ဆင်းလာတဲ့ အချိန် မာလကာ ပင် အောက်ကနေ

"ဝေါင်း " ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ ကျားဖြူတစ်ကောင် ခုန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ကိုးတောင်လောက်ကြီးတဲ့ ကျားဖြူကိုမြင်တော့ မှ င်စာနှစ်ကောင် လန့်ဖျပ်သွားပြီး သက်ခိုင်ရှိရာဘက်ကို သုတ်ခြေတင်ကာ ပြေးပါလေရော။

မှ င်စာနှစ်ကောင် ပြေးလာတာမြင်တော့ သက်ခိုင်က ဘေးကချုံ့ပုတ် အကွယ်ထဲကိုဝင်ပြီး အခြေအနေကို ကြည့်နေလိုက်တယ်။

ပုပုလုံးလုံးနဲ့ ပြေးလာတဲ့ မှ င်စာနှစ်ကောင်က သက်ခိုင်ဆွဲထားတဲ့ အချုပ်အင်းထဲကို ရောက်တော့ ဆက်ပြေးလို့ မရတော့ပဲ ခြေထောက်တွေက မြေကြီးထဲကို နစ်ဝင်သွားခဲ့တယ်။

"ငပြူး လုပ်ဦး ငါ ငါပြေးလို့ မရတော့ဘူး"

"ငါလည်း ပြေးမရတော့ဘူး ခြေထောက်တွေက မြေကြီးထဲဝင်နေပြီ

"

မှ င်စာနှစ်ကောင် ကြောက်လန့်တကြား ပြောနေတဲ့ အချိန် အောင်မြ

တိသာက စည်းဝိုင်းအနားကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာခဲ့လိုက်တယ်။

အနားရောက်တော့

"ကဲ မင်းတို့ ကို ငါဖမ်းထားပြီးပြီ ငါ့အမိန့်မရပဲ မင်းတို့ ဒီစည်းဝိုင်း ထဲက အပြင်ကိုထွက်လို့ မရဘူး အခုငါမေးတာတွေကို အမှန်တိုင်းဖြေရ င် မင်းတို့ ကို လွှတ်ပေးမယ် "

အသံအေးအေးနဲ့ တစ်လုံးချင်းပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် မှ င်စာနှစ်ကောင် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ကျွန်တော်တို့ ကို လွှတ်ပေးပါဗျာ ဘာမေးမေး အမှန်တိုင်း ဖြေပါမယ် " ဆိုပြီး မျက်လုံးပြူးပြူးနဲ့ မှ င်စာက ရုန်းကန်ရင်း လှမ်းပြောတာကို ကြားတော့ တောက်ရက

"ခုနက မင်းတို့ ပဲ ငါတို့ ကို ခြောက်လှန့်မလို့ ဆို အခုတော့ ဘယ်လို ဖြစ်လို့ ကြောက်နေရတာလဲ ဟားဟား"

"တောက်ရ တော်ပြီ သူတို့ ကို ကြည့်ရတာ ကလေးတွေပဲ ရှိဦးမယ် ဘာမှ နားလည်ဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူး"

အောင်မြတ်သာ စကားကြောင့် တောက်ရ အနောက်ဆုတ်သွားပြီး အဝေးကနေ မှ င်စာတွေ နှစ်ကောင်ကို ကြည့်နေလိုက်တယ်။

"ကဲ မင်းတို့ သိပ်လည်း မကြောက်ကြနဲ့ အခုငါသိချင်တာက မင်းတို့ ရဲ့ သိုက်ကို ဘယ်လမ်းကနေ သွားရလဲဆိုတာပဲ"

အောင်မြတ်သာစကားကြောင့် မှ င်စာနှစ်ကောင် တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဒီလိုပြောပြလိုက်ရင် အရှင်က ကျုပ်တို့ ကို သတ်မှာ သူ့ကို ကြောက်

တယ်"

မှ င်စာနှစ်ကောင်က တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ ကြောက်လန့်နေတာ မြင်
တော့ အောင်မြတ်သာက

"မကြောက်ပါနဲ့ သင်တို့ ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်စေရဘူး ကျုပ်တို့ မေး
တာကိုပဲ အမှန်တိုင်းဖြေပါ"

"သိုက်ကိုသွားတဲ့ လမ်းကနှစ်ခု ရှိတယ် ပထမလမ်းကြောင်းက ဒီ
တောင်ရဲ့ အောက်ခြေ နွယ်ရှင်ဂူထဲကနေ သွားရတာ နောက်လမ်းကြော
င်းက တောင်ဘေးပတ်လမ်းကနေ သွားရတာ ဘေးပတ်လမ်းက အန္တရာ
ယ်များ လို့ သိုက်ကသူတွေထဲကတောင် လမ်းအရမ်း ကျွမ်းကျင်တဲ့ သူ
တွေပဲ သွားကြတယ် နွယ်ရှင်ဂူကတော့ ဂူပေါက်ထဲကနေ အပေါ်ကို
ကျောက်လှေကားအတိုင်း တက်သွားရုံပဲ "

"လမ်းခရီးမှာ ရော အစောင့်တွေ ရှိသေးလား"

"အစောင့်တွေကတော့ သုံးနာရီတစ်ခါ လဲတယ် ညနေ နေဝင်ရီတ
ရော အချိန်ဆိုရင် အရှင်ဆီကို မှ င်စာတွေ အကုန်လုံး ခစားရတယ် အဲဒီ
အချိန်ဆိုရင် လမ်းမှာ အစောင့်နှစ်ယောက် သုံးယောက်လောက်ပဲ ရှိ
တယ် "